

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet samt av 3 och 5 § i lagen om statens televisions- och radiofond

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om televisions- och radioverksamhet skall ändras. Företag och övriga sammanslutningar som utövar televisions- eller radioverksamhet med stöd av koncession som beviljats av statsrådet samt Rundradion Ab är evligt förslaget skyldiga att till Kommunikationsverket betala en årlig tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet till ett fast belopp. Tillsynsavgiften för televisions- och radioverk-

samhet skall motsvara de totalkostnader som Kommunikationsverket orsakas för skötseln av uppgifter som gäller utövare av televisions- och radioverksamhet.

Dessutom föreslås att det i lagen om statens televisions- och radiofond skall göras sådana ändringar av teknisk natur som föranleds av att koncessionsavgiften slopas.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2008.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
Allmänt.....	3
Kommunikationsverkets tillsynsuppgifter.....	3
Kommunikationsverkets övriga samarbete	4
Finansiering av Kommunikationsverket.....	5
Kommunikationsverkets avgifter	5
Koncessionsavgifter	5
Finansiering av tillsynen över televisions- och radioverksamhet.....	5
Inkomster för statens televisions- och radiofond.....	6
Utövare av televisionsverksamhet.....	6
Televisionsutbudet.....	7
Utövare av radioverksamhet.....	8
Radioutbudet	8
1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU.....	9
Televisionsdirektivet	9
1.3 Bedömning av nuläget	9
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	10
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	11
3.1 Ekonomiska konsekvenser.....	11
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	11
3.3 Konsekvenser för företagen	12
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	12
4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	12
4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	12
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	13
DETALJMOTIVERING	13
1 Lagförslag	13
1.1 Lagen om televisions- och radioverksamhet	13
1.2 Lagen om statens televisions- och radiofond	16
2 Ikraftträdande	17
3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	17
3.1 Förhållande till grundlagen.....	17
3.2 Bedömning av lagstiftningsordningen.....	18
LAGFÖRSLAG	19
1. Lag om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet	19
2. Lag om ändring av 3 och 5 § i lagen om statens televisions- och radiofond.....	21
BILAGOR.....	22
PARALLELLTEXT	22
1. Lag om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet	22
2. Lag om ändring av 3 och 5 § i lagen om statens televisions- och radiofond.....	25

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Allmänt

Lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998) är den viktigaste författningen om televisions- och radioverksamhet. Verksamheten regleras dessutom av lagen om statens televisions- och radiofond (745/1998), lagen om Rundradion Ab (1380/1993), kommunikationsmarknadslagen (393/2003) och lagen om radiofrekvenser och teletrustningar (1015/2001).

Lagen om televisions- och radioverksamhet tillämpas på sådan verksamhet som utövas av i Finland etablerade utövare av televisionsverksamhet i alla länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i alla länder som ratificerat Europarådets europeiska konvention om television över gränserna (FördrS 87/1994). I lagen finns bestämmelser om bl.a. beviljande och återkallande av koncession, programutbudets innehåll, reklam, teleköpsändningar och sponsring, beredskap för undantagsförhållanden samt styrning och övervakning av televisions- och radioverksamheten.

Syftet med lagen om statens televisions- och radiofond är att ordna finansieringen av Rundradion Ab:s verksamhet och förvaltningen av statens televisions- och radiofond samt att även i övrigt främja televisions- och radioverksamheten. Fondens medel används förutom för att finansiera Rundradion Ab:s verksamhet också för att täcka kostnaderna för övervakningen av att bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet följs. I lagen finns bestämmelser om statens televisions- och radiofond samt om avgifter till fonden, fastställande av televisionsavgift och betalningsskyldighet, förande av register över televisionsanvändare samt om koncessionsavgift.

I lagen om Rundradion Ab fastslås Rundradion Ab:s ställning, förvaltning och uppgifter. Enligt 7 a § i lagen om televisions- och radioverksamhet får Rundradion Ab utöva analog allmännyttig televisions- och radio-

verksamhet utan koncession på de frekvenser som har anvisats bolaget i den plan för användning av frekvensområden som avses i 6 § i radiolagen. Rundradion Ab får dessutom utöva digital allmännyttig televisions- och radioverksamhet utan koncession.

För utövande av televisions- och radioverksamhet i ett markbundet televisions- och radionät krävs enligt 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet koncession. Enligt 9 § ledigförklaras och beviljas koncessioner av statsrådet. Enligt 10 § skall koncessionsmyndigheten när den ledigförklarar koncessioner sträva efter att främja yttrandefriheten och göra programutbudet mångsidigare samt tillgodose behoven hos särskilda grupper bland allmänheten med beaktande av den sammantagna televisionsverksamhet och radioverksamhet som utövas på området.

Kommunikationsverket kan bevilja koncession för utövande av televisions- och radioverksamhet i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät, om verksamheten pågår högst tre månader eller om verksamheten per vecka pågår högst fyra timmar eller om verksamheten utövas i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät som är reserverat för televisions- eller radioverksamhet eller tillhandahållande av andra tjänster som använder DVB-H-standard eller en motsvarande standard. Motsvarande koncessionsförfarande tillämpas på analog radioverksamhet som pågår högst tre månader. Kommunikationsverket ledigförklarar inte dessa koncessioner. Kommunikationsverket skall bevilja koncession, om det inte finns grundad anledning att misstänka att den sökande bryter mot gällande bestämmelser. För beviljande av koncession för analog radioverksamhet förutsätts dessutom att radiofrekvenser kan anvisas för verksamheten.

Kommunikationsverkets tillsynsuppgifter

Enligt 35 § i lagen om televisions- och radioverksamhet har Kommunikationsverket till uppgift att övervaka att lagen om televisions- och radioverksamhet och med stöd av den utfärdade bestämmelser iakttas, med undantag för 23 och 25 § i lagen. Efterlevnaden

av dessa skall övervakas av konsumentombudsmannen.

Kommunikationsverket övervakar televisions- och radioverksamheten genom att handlägga klagomål från tittarna och lyssnarna, genom att utföra kontrollundersökningar och kontrollutredningar samt genom att ta del i klarläggningen av aktuella frågor och i annat samarbete som gäller televisions- och radioverksamheten.

Kommunikationsverket övervakar att utövare av programverksamhet iakttar de bestämmelser i lagen om televisions- och radioverksamhet som gäller reklam, sponsring och teleköpsändningar. Övervakningen utövas genom ämbetsverkets egna samplingsundersökningar om reklamens längd och placering på de kommersiella televisionskanalerna. Undersökningsresultaten av undersökningarna diskuteras med aktörerna inom branschen. Vid behov meddelas närmare anvisningar där det redogörs för ämbetsverkets tolkning av de paragrafer i lagen som gäller reklam. Utifrån undersökningsresultaten kan Kommunikationsverket också göra närmare enstaka utredningar om placeringen av reklam och om sponsring på basis av vilka överklagbara avgöranden kan träffas i förekommande fall. Resultaten publiceras också på Kommunikationsverkets webbsidor. Ämbetsverket låter dessutom utföra separata undersökningar om reklam och sponsring i enlighet med insatsområdena för tillsynen.

Kommunikationsverket skall dessutom övervaka efterlevnaden av vissa bestämmelser om programutbudet. Kommunikationsverket övervakar att televisionsprogram som på grund av våldsinslag eller sexuellt innehåll eller genom att inge skräck eller på något annat jämförbart sätt är ägnade att inverka skadligt på barns utveckling sänds på en tid då barn i allmänhet inte ser televisionsprogram. Kommunikationsverket utför regelbundet undersökningar och utredningar som gäller skadliga program och på basis av vilka det förhandlar med verksamhetsutövarna om eventuella ändringar i självregleringen avseende placeringen av programmen. Bland annat år 2004 gjorde ämbetsverket en omfattande utredning på basis av vilken de rikstäckande televisionsbolagen förnyade sin praxis i fråga om placeringen av skadliga

program och förvarningarna inför dem. Kommunikationsverket kontrollerar praxisen regelbundet.

Enligt lagen skall en utövare av televisionsverksamhet reservera en viss del av sitt programutbud för europeiska program och för program som producerats av oberoende producenter. Kommunikationsverket samlar årligen in uppgifter hos televisionsbolagen om graden av europeisk produktion och oberoende produktion bland programmen. Uppgifterna rapporteras vartannat år till EU-kommissionen.

Kommunikationsverket behandlar varje år ca 150 kontakter som tagits av tittare och lyssnare. Av dem utreds 10–20 närmare. Största delen av klagomålen från tittarna gäller sändningstider för program som är skadliga för barn.

I lagen om Rundradion Ab bestäms om bolagets skyldighet att årligen lämna Kommunikationsverket en berättelse om bolagets allmännyttiga verksamhet under det föregående året. Kommunikationsverket skall utifrån berättelsen bedöma lagenligheten i Rundradion Ab:s allmännyttiga verksamhet och avge ett utlåtande om berättelsen till statsrådet.

Dessutom övervakar Kommunikationsverket att verksamhetsutövarna iakttar de villkor som i koncessionerna angetts för programutbudet och utövandet av verksamheten. Tillsynen utövas med hjälp av både beställda undersökningar och självgjorda myndighetsutredningar.

Kommunikationsverkets övriga samarbete

Av det övriga samarbetet kan nämnas det samarbete som Kommunikationsverket i televisions- och radioverksamhetsfrågor bedriver med konsument- och undervisningsmyndigheter, universitet, branschförbund, Statens filmgranskningsbyrå, barnskyddsorganisationer och forskare i medieföstran.

Vid sidan om den nationella tillsynsverksamheten och det nationella samarbetet deltar Kommunikationsverket i det nordiska samarbetet inom sektorn för televisions- och radioverksamhet. Ämbetsverket verkar också i samarbetsorganet för myndigheter inom eu-

uropeiska kommunikationsförvaltningen EPRA (European Platform of Regulatory Authorities).

År 2006 utförde ämbetsverket sju tillsyns-, kvalitets- och marknadsuppföljningsutredningar och gav sammanlagt 42 tillsynsavgöranden, utlåtanden och anvisningar.

Finansiering av Kommunikationsverket

Kommunikationsverket är ett nettobudgeterat ämbetsverk i statsbudgeten. Kommunikationsverkets utgifter har införts under ett omkostnadsmoment. Största delen av ämbetsverkets inkomster består av inkomster av avgiftsbelagd verksamhet, vilka har styrts till omkostnadsmomentet. Återstoden av ämbetsverkets inkomster inflyter av intäkter av verksamhet av skattenatur och intäktsförs bland skatteinkomsterna. Dessa inkomster beaktas vid dimensioneringen av anslaget under omkostnadsmomentet.

Bruttoutgiftsutfallet under Kommunikationsverkets omkostnadsmoment var 28,4 miljoner euro år 2006. Utfallet för inkomsterna av den avgiftsbelagda verksamheten var 24,4 miljoner euro. Inflödet av inkomster av skattenatur var 4,5 miljoner euro.

Kommunikationsverkets avgifter

Kommunikationsverkets avgifter regleras i huvudsak av kommunikationsministeriets förordning om vissa av Kommunikationsverkets avgifter (1175/2005), som utfärdats med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). En del av ämbetsverkets avgifter har ansetts vara skatter till sin konstitutionella karaktär, och därför har bestämmelser om dem utfärdats genom lag. Avgifter av skattenatur är kommunikationsmarknadsavgiften och teleentreprenadavgiften, vilka tas ut med stöd av kommunikationsmarknadslagen (393/2003), dataskyddsavgiften, som tas ut med stöd av lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004), och tillsynsavgiften för postverksamhet, som tas ut med stöd av lagen om posttjänster (313/2001).

Koncessionsavgifter

I 5 kap. i lagen om statens televisions- och radiofond bestäms om att utövare av televisionsverksamhet skall betala koncessionsavgift. Avgifterna avsätts till statens televisions- och radiofond. Koncessionshavarens omsättning ligger till grund för koncessionsavgiften. Omsättningen omfattar inkomsterna av reklam och sponsring i anslutning till televisionssändningar samt andra inkomster av sändningsverksamhet i enlighet med koncessionen. Ett företag som har beviljats koncession för digital televisionsverksamhet är dock inte skyldigt att betala koncessionsavgift före den 1 september 2010.

Den koncessionsavgift som tas ut hos utövare av televisionsverksamhet halverades den 1 juli 2002. Genom ändringen stöddes övergången till digital televisionsverksamhet för utövarna av televisionsverksamhet.

Inflödet av koncessionsavgifter som tas ut för den analoga televisionsverksamheten upphör då de analoga sändarna stängs den 31 augusti 2007 i enlighet med statsrådets principbeslut av den 4 mars 2004. Rundradion Ab beslöt för sin del den 16 mars 2004 att bolaget övergår till uteslutande digital sändningsverksamhet vid samma tidpunkt.

Bestämmelserna i 5 kap. i lagen om statens televisions- och radiofond har upphävts genom lag 636/2005 om upphävande av 5 kap. i lagen om statens televisions- och radiofond. Lagen träder i kraft den 1 april 2008. Även om skyldigheten för utövare av televisionsverksamhet att betala koncessionsavgift upphör i samband med att de analoga sändningarna upphör den 31 augusti 2007, kan den lagändring som gäller upphävande av 5 kap. i lagen om statens televisions- och radiofond träda i kraft först den 1 april 2008 när Kommunikationsverkets samtliga justeringsåtgärder som hänförs till koncessionsavgifterna för 2007 har slutförts i enlighet med lagbestämmelserna.

Finansiering av tillsynen över televisions- och radioverksamhet

Tillsynen över televisions- och radioverksamheten har finansierats med medel ur statens televisions- och radiofond. Enligt 5 § i

lagen om statens televisions- och radiofond används fondens medel för att täcka kostnaderna för indrivningen och kontrollen av televisionsavgifter samt för övervakningen av att bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet följs.

Kommunikationsverket har hand om de administrativa uppgifterna för statens televisions- och radiofond. Ämbetsverket indriver televisionsavgifter och koncessionsavgifter till fonden, och statsrådet beslutar på framställning av kommunikationsministeriet om användningen av anslagen för fonden.

Inkomster för statens televisions- och radiofond

Statsrådet fastställde dispositionsplanen för televisions- och radiofonden för 2007 den 18 januari 2007. I dispositionsplanen har reserverats 12 312 000 euro för 2007 för täckning av kostnaderna enligt 5 § i lagen om statens televisions- och radiofond. Av beloppet används ca 560 000 euro år 2007 för att täcka kostnaderna för övervakningen av att bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet följs. För detta ändamål användes 465 000 euro år 2006 och sammanlagt 455 000 euro år 2005. Kostnaderna består av direkta och administrativa utgifter för övervakningen samt för t.ex. behövliga utredningar. Det anslag som anvisats Kommunikationsverket ur statens televisions- och radiofond ingår i ämbetsverkets intäkter av den avgiftsbelagda verksamheten.

Utövare av televisionsverksamhet

I Finland finns fyra riksomfattande analoga televisionskanaler, dvs. TV1 och TV2, som sänds av Rundradion Ab, samt MTV3 och Fyran, som sänds av kommersiella aktörer. De programkoncessioner som beviljats MTV Ab och Oy Ruutunelonen Ab för analog televisionsverksamhet är i kraft till den 31 augusti 2007. Rundradion Ab förmedlar dessutom med stöd av koncession program från

Sveriges Television i Finland så att SVT Europa kan ses i södra Finland och SVT1 och SVT2 på sebarhetsområdena för stationerna i Kronoby och Bötomborgen i Österbotten. Koncessionen upphör att gälla den 31 augusti 2007.

Regional verksamhet i det markbundna analoga nätet utövas för närvarande i Närpes (När-TV rf) och i Kristinestad (KRS-TV rf) så att täckningsområdet för både När-TV och KRS-TV i praktiken utsträcker sig till en del av kommunerna Närpes och Kristinestad samt till några andra kommuner i närområdena. Också i vissa kabel-tv-nät förekommer i någon mån lokal programverksamhet.

Digital sändningsverksamhet inleddes hösten 2001. I samband med digitaliseringen har Rundradion Ab utökat sitt kanalutbud med tre digitala televisionskanaler (YLE TEEMA, YLE Extra och YLE FST5). Koncessioner för digital televisionsverksamhet har hittills beviljats som följer: den 23 juni 1999 (åtta koncessioner), den 13 mars 2003 (fyra koncessioner), den 18 december 2003 (åtta koncessioner) och den 14 december 2006 (sex koncessioner). En del av koncessionerna har förfallit eller koncessionshavaren har av sagt sig koncessionen. Antalet giltiga koncessioner är således inte detsamma som summan av antalet beviljade koncessioner.

Den 18 januari 2007 beviljades Rundradion Ab koncession för att distribuera den rikssvenska kanalen SVT Europa digitalt. I det sammanhanget beviljades Vasa Läns Telefon Ab koncession för att i Österbotten sända bl.a. programutbudet på de rikssvenska kanalerna SVT1 och SVT2.

När-TV rf och KRS-TV rf beviljades den 18 januari programkoncessioner för fortsatt verksamhet på de lokala kanalerna i digital form i Närpes- och Kristinestadsregionen.

De nuvarande koncessionerna för digital televisionsverksamhet är i kraft fram till den 31 augusti 2010. I följande tabell presenteras de företag som har av statsrådet beviljad koncession för utövande av digital televisionsverksamhet.

Koncessionshavare	Kanal o.dyl.
Rundradion Ab	TV1, TV2, FST, YLE Extra, YLE Teema (de ovan nämnda ingen koncession) SVT Europa
MTV Ab	MTV3, MTV3 Max
SW Television Oy	Nelonen, JIM
SubTv Oy	SubTV, SubTV Juniori
Suomen Urheilutelevisio Oy	Urheilukanava och en ny tilläggskanal
C More Entertainment Oy	kanalpaketet Canal+
TV5 Finland Oy	Voice TV
Turun Kaapelitelevisio Oy	Turku-TV i Åboregionen
Swelcom Oy	inleder 1.9.2007
Discovery Communications Europe	Discovery Channel
Eurosport SA	Eurosport inleder 1.9.2007
MTV Networks Europe + Nickelodeon International Ltd	MTV Nordic, Nickelodeon inleder 1.9.2007
MTV Ab	MTV3 Fakta inleder 1.9.2007
The Walt Disney Company Ltd	Disney Channel inleder 1.9.2007
Vasa Läns Telefon Ab	SVT 1 och SVT 2 m.fl. inleder 1.9.2007
KRS-TV rf	KRS-TV
När-TV rf	När-TV

I det digitala televisionsnätet ingår följande radiokanaler: Yleisradio Ab har fem kanaler, Ylen Klassinen, YLE Radio Peili, YLE Mondo, YLE Radio Extrem och YLE FSR+. Dessutom ingår två kanaler av kommersiella aktörer, kanalerna The Voice och Harju ja Pöntinen.

Omsättningen för koncessionspliktig televisionsverksamhet består till största delen av reklamintäkter. År 2005 var omsättningen 257,9 miljoner euro. År 2006 uppgick kostnaderna för Rundradion Ab:s televisionsverksamhet till 277,9 miljoner euro, dvs. 68,8 procent av bolagets samtliga kostnader för programverksamhet.

Televisionsutbudet

Enligt kommunikationsministeriets undersökning (Kommunikationsministeriets publikationer 40/2006) sände de nationella analoga televisionskanalerna år 2005 totalt 385 timmar program per vecka, dvs. i medeltal 55 timmar per dag. Den största programkategorin var utländsk fiktion, som utgjorde en femtedel, följd av aktualitets- och faktagram samt underhållning. Av de fyra analoga kanalernas (YLE TV1, YLE TV2, MTV3 och Nelonen) sammantagna program-

utbud var något över hälften inhemsk produktion år 2005.

De digitala televisionskanalerna (YLE 24, YLE Teema, FST5, Subtv och Urheilukanava) sände under sitt fjärde hela verksamhetsår i medeltal 330 timmar program per vecka. Enligt undersökningen har utbudet på dessa kanaler fått ett starkare inslag av underhållning de senaste två åren. Med undantag för kanalen FST5 sände de tydligt specialiserade digitala televisionskanalerna i praktiken lika mycket av underhållsbaserat som av informativt program 2005.

År 2005 sände Rundradion Ab på sina kanaler TV1, TV2, YLE24, YLE Teema och FST5 382 timmar program per vecka, dvs. cirka 55 timmar per dygn. Ingen enda kategori av program hade en klar dominans i det allmännyttiga programutbudet, men Rundradion Ab satsar dock på informativitet. Av bolagets samlade profil inom programverksamheten kan 64 procent klassificeras som informativt utbud. År 2005 utgjordes de största enskilda programtyperna av aktualitetsprogram, faktagram och nyheter.

Utbudet på barnprogram på TV är inte beroende enbart av den allmännyttiga verksamheten, eftersom barnprogram också står till buds i kommersiella analoga kanaler. Rund-

radion Ab:s kanaler sänder likväl majoriteten av utbudet, nästan 60 procent. En hög grad av inhemska inslag i barnprogrammen är likaså ett karaktäristiskt drag för Rundradion Ab:s kanaler.

Enligt kommunikationsministeriets undersökning var utbudet i de analoga televisionskanalerna för heltäckande verksamhet mycket mångsidigt i fråga om urvalet av programtyper år 2005. Både TV1 och TV2 hade ett något smalare utbud än år 2004, men Rundradion Ab:s båda kanaler var fortfarande klart mångsidigare än de kommersiella kanalerna, både när det gäller helhetsutbudet och den bästa tittartiden. År 2005 hade de kommersiella kanalerna däremot blivit något mångsidigare. År 2005 var det digitala utbudet något smalare än utbudet år 2004. Trots det var även det digitala utbudet mycket mångsidigt. Tillsammans hade de analoga och de digitala kanalerna ett lika brett programutbud som systemet för heltäckande service ensamt.

Utövare av radioverksamhet

Radioverksamheten i vårt land baserar sig för närvarande på ett analogt markbundet sändningsnät. Radiokanaler vidareförmedlas också i kabelnät och digitala televisionsnät. Än så länge distribueras inhemska radiosändningar i obetydlig grad via Internet.

Radioutbudet består av Rundradion Ab:s allmännyttiga radioverksamhet och annan radioverksamhet som är beroende av koncession. Alla finländare har möjlighet att på sin hemort lyssna till åtminstone en kommersiell radiostation utöver de allmännyttiga kanalerna. I medeltal har finländarna möjlighet att lyssna till 15–20 olika radiokanaler.

Den 31 maj 2006 beviljade statsrådet nya koncessioner för radioverksamhet för koncessionsperioden 1 januari 2007–31 december 2011. Sju aktörer beviljades tio koncessioner för rikstäckande eller därmed jämförbar verksamhet. Trettio aktörer beviljades 47 koncessioner för lokal eller regional verksamhet.

Radioverksamhet som är beroende av koncession inrymmer många olika slags verksamhetsmodeller. I vårt land finns en radio-

station som utnyttjar ett sändningsnät bestående av frekvenser med hög effekt och vars hörbarhetsområde täcker hela landet. Hörbarhetsområdena för andra radiostationer som är jämförbara med rikstäckande verksamhet täcker ca 50–80 procent av befolkningen i vårt land. Radiostationerna har profilerat sig enligt en viss målgrupp eller musikgenre. Hörbarhetsområdet för de lokala radiostationerna täcker en ekonomisk region eller flera. Att betjäna en lokal eller regional kategori av lyssnare utgör ett viktigt led i verksamheten. Verksamheten med lokala radiostationer har traditionellt baserat sig på ett lokalt producerat programutbud. Ett alternativ till det har allt oftare blivit att det egentliga programutbudet köps utifrån och att avsnitt med ett lokalt innehåll och lokala reklamslag tas in i utbudet. En del av de lokala radiostationerna är s.k. närradior utan kommersiell karaktär.

Omsättningen för radioverksamhet som är beroende av koncession består till största delen av reklamintäkter. År 2005 var omsättningen 50 miljoner euro. Merparten av omsättningen inflyter av de största rikstäckande radioaktörernas reklamförsäljning. De viktigaste radioaktörerna är för närvarande MTV-koncernen (Radio Nova), SBS Broadcasting (The Voice, stadsradiostationerna Radio Sata, Radio Mega, Radio Jyväskylä, Radio 957, Iskelmä-stationerna och -samarbetet), Swelcom Oy (Radio Rock, Radio Aalto), NRJ (Energy) och Metroradio (Groove FM, Classic Radio, SuomiPOP, Metro FM).

Rundradion Ab:s allmännyttiga radioverksamhet finansieras, i likhet med televisionsverksamheten, med medel ur statens television- och radiofond. År 2006 uppgick kostnaderna för den allmännyttiga radioverksamheten till ca 126,2 miljoner euro, vilket utgör 31,2 procent av kostnaderna för Rundradion Ab:s programverksamhet.

Radioutbudet

Rundradion Ab tillhandahåller finskspråkigt radioprogramutbud på tre rikstäckande analoga radiokanaler och två svenskspråkiga kanaler. Dessutom tillhandahåller bolaget flera regionala radiokanaler och radiotjänster

för mindre målgrupper. År 2005 sände Rundradion Ab på sina fem kanaler rikstäckande program i totalt mer än 110 timmar per dag och regionala sändningar ca 170 timmar i veckan.

Också antalet koncessionsberoende radiosändningar är enormt. Merparten av de koncessionsberoende radiostationerna sänder program dygnet runt. Sammantaget sänder de antagligen ca 1 800 timmar program per dag.

Radion når dagligen 79 procent av befolkningen och 96 procent per vecka. År 2006 fördelades den totala tid som användes för att lyssna på radion ungefär jämnt mellan Rundradion Ab:s kanaler (52 procent) och de kommersiella radiokanalerna (48 procent). Merparten av lyssnartiden för de stationer som är beroende av koncession används för att lyssna på rikstäckande eller därmed jämförbara radiostationer.

1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

Televisionsdirektivet

Den viktigaste rättsakten om televisionsverksamhet är rådets direktiv 89/552/EG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, nedan televisionsdirektivet, som preciserades och moderniserades 1997 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG. Syftet med televisionsdirektivet är att främja spridningen av europeiska tv-program och uppkomsten av ett enhetligt europeiskt marknadsområde för tv-programtjänster. I detta avseende harmoniserar televisionsdirektivet bl.a. bestämmelserna om reklam i tv-sändningar och programutbudet. Enligt definitionen i televisionsdirektivet avses med tv-sändningar den ursprungliga överföringen av tv-program avsedda för mottagning av allmänheten, per tråd eller genom luften inklusive överföring via satellit, i okodad eller kodad form. Televisionsdirektivet är till sin karaktär ett s.k. minimidirektiv. Medlemsländerna kan utfärda strängare bestämmelser om programverk-

samhet och reklam för tv-bolag som hör till deras jurisdiktion. I televisionsdirektivet tas inte ställning till hur kostnaderna för övervakning av verksamheten skall täckas.

Europeiska kommissionen lade fram sitt förslag till ändring av televisionsdirektivet den 13 december 2005. Förslaget om utvidgning av direktivets räckvidd är det viktigaste ändringsförslaget. Det nuvarande televisionsdirektivet reglerar endast sedvanliga televisionsprogram och televisionsprogramutbud som sänds linjärt (enligt en viss tidtabell). Kommissionen föreslår att direktivets räckvidd utvidgas så att direktivets bestämmelser om skydd för minderåriga, smygreklam, identifierbarhet som reklam samt förbud mot rasism och annat uppmännande av hat skall tillämpas även på icke-linjära tjänster, dvs. tjänster som beställs separat.

Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet har behandlats mera detaljerat i rapporten av den arbetsgrupp tillsatt av Kommunikationsministeriet som utrett Kommunikationsverkets avgiftsbelagda verksamhet och behovet av att reformera Kommunikationsverkets avgifter (Kommunikationsministeriets publikationer 75/2004).

1.3 Bedömning av nuläget

Vid övergången till uteslutande digital televisionsverksamhet den 31 augusti 2007 upphör skyldigheten för utövare av televisionsverksamhet att betala koncessionsavgift. Avgiften har avsatts till statens televisions- och radiofond. Statens televisions- och radiofonds medel används bl.a. för att täcka de kostnader som Kommunikationsverket orsakar för övervakningen av att bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet följs.

Bland annat på grund av att systemet med koncessionsavgifter upphävs måste finansieringen av tillsynen över televisions- och radioverksamhet omprövas i sin helhet. Det är därför nödvändigt att i lagstiftningen ta in bestämmelser om den avgift som skall användas för att täcka kostnaderna för övervakningen av att bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet iakttas.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med denna proposition är att trygga finansieringen av Kommunikationsverkets tillsynsuppgift. Tillsynsavgiften bör riktas opartiskt till alla de aktörer som omfattas av Kommunikationsverkets tillsynsuppgift. Ett opartiskt bemötande stöds också av att det i tillsynsavgiftsbeloppet beaktas både den arbetsmängd som Kommunikationsverket orsakar på grund av tillsynen över företag i respektive föreslagen avgiftsklass och andelen av omsättningen för hela ansvarsområdet. Med tanke på arbetsmängden är tonvikten i Kommunikationsverkets övervakning förlagd till de utövare av televisions- och radioverksamhet som har den största omsättningen. De företag som utövar regional och lokal radioverksamhet medför näst mest arbete.

Enligt den nuvarande modellen ligger koncessionshavarens omsättning till grund för koncessionsavgiften. Omsättningen omfattar intäkterna av reklam och sponsring i anslutning till televisionssändningar samt andra intäkter av sändningsverksamhet i enlighet med koncessionen. Den nuvarande modellen har visat sig vara mycket tungrodd i administrativt hänseende och byråkratisk att genomföra i förhållande till inflödet av koncessionsavgifter. Med hänsyn till inflödet av avgifter och antalet betalningsskyldiga är det ändamålsenligt att försöka se till att utgifterna för insamlingen av tillsynsavgiften hålls så låga som möjligt. Den nya finansieringsmodellen bör därför vara så tydlig och så enkel att administrera som möjligt. I omsättningsbundna modeller bör Kommunikationsverket före påförandet av en avgift få separata utredningar av företagen om omsättningen för respektive år och utreda andelen för omsättningen av den koncessionsenliga televisions- och radioverksamheten och övriga omständigheter i anslutning till fastställandet av verksamhetens omsättning. Exempelvis i fråga om den nuvarande koncessionsavgiften har det gällt för aktörerna att för Kommunikationsverket specificera sin omsättnings sammansättning granskad av revisorerna. Här har ingått utredningar om bl.a. intäkter av köpkanaler, telefonintäkter vid programverksamhet, telefonintäkter på textkanaler,

kreditförluster och provisioner. Antalet skyldiga att betala koncessionsavgift har varit betydligt mindre än antalet skyldiga att betala den föreslagna tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet.

Tänkbara alternativa modeller är att tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet binds vid användningen av frekvenser eller vid t.ex. omsättningen av verksamhet som är beroende av koncession. De alternativa modellerna är likväl inte lika tydliga som den modell med en fast avgift som nu föreslås. I denna proposition föreslås att lagen om televisions- och radioverksamhet skall ändras så att företag och övriga sammanslutningar som utövar televisions- eller radioverksamhet med stöd av koncession som beviljats av statsrådet, samt Rundradion Ab skall vara skyldiga att till Kommunikationsverket betala en årlig tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet. Skyldigheten att betala tillsynsavgift skall indelas i avgiftsklasser. Därmed kan kostnaderna för produktion av prestationer fördelas jämnt mellan aktörerna. De utövare av televisions- och radioverksamhet som har den minsta omsättningen och den minsta verksamheten skall betala enligt den lägsta avgiftsklassen.

Betalningsskyldigheten skall bestämmas enligt den koncession som statsrådet beviljat utövaren så att tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet skall betalas för respektive koncessionsenligt programutbud. Också när det gäller Rundradion Ab skall tillsynsavgiften basera sig på antalet programutbud för bolaget.

Den föreslagna regleringen motsvarar bl.a. kommunikationsmarknadsavgiften enligt kommunikationsmarknadslagen och dataskyddsavgiften enligt lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation, vilka är avgifter av skattenatur. De motsvarar de totala kostnader som Kommunikationsverket orsakar av skötseln av utförandet av de uppgifter som i kommunikationsmarknadslagen och lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation föreskrivs för verket i fråga om teleföretagen. Av de behov av att revidera finansieringen av Kommunikationsverkets avgiftsbelagda verksamhet och Kommunikationsverkets avgifter som lades fram i den rapport av den av kommunikationsministeriet

tillsatta arbetsgrupp som utredde Kommunikationsverkets avgifter 2004 har redan alla andra förslag genomförts utom förslaget om en tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet.

I lagen om statens televisions- och radiofond föreslås dessutom vissa ändringar av teknisk natur.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Kostnaderna för Kommunikationsverkets tillsyn över televisions- och radioverksamhet beräknas uppgå till 580 000 euro år 2008. Genom den nya tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet insamlas årligen ett belopp som täcker kostnaderna.

Utgiftsutfallet för Kommunikationsverkets inkomster av skattenatur uppgick till 4,54 miljoner euro år 2006. I statsbudgeten för 2007 har skatteinflödet beräknats uppgå till 4,22 miljoner euro. År 2008 beräknas inflödet uppgå till 4,79 miljoner euro när den tillsynsavgift av skattenatur för televisions- och radioverksamhet som föreslås i denna proposition medräknas. I annat fall skulle inflödet vara 4,21 miljoner euro.

Utgiftsutfallet för inkomsterna av Kommunikationsverkets avgiftsbelagda verksamhet var 24,45 miljoner euro år 2006. I statsbudgeten för 2007 har avgiftsinflödet beräknats uppgå till 27,04 miljoner euro. År 2008 beräknas inflödet uppgå till 26,67 miljoner euro när den föreslagna ändringen av finansieringen av televisions- och radioverksamhet till inkomst av skattenatur har beaktats i beloppet. Om finansieringsmodellen för tillsynen över televisions- och radioverksamhet kvarstod oförändrad, skulle inkomstinflödet av den avgiftsbelagda verksamheten uppgå till 27,24 miljoner euro.

De totala intäkterna för Kommunikationsverket består förutom av intäkterna av den avgiftsbelagda verksamheten och intäkterna av skattenatur också av smärre finansieringsintäkter och övriga intäkter av verksamheten. De totala intäkterna beräknas uppgå till 31,2 miljoner euro år 2008. Den nya avgiften

kommer därmed att utgöra ca 2 procent av finansieringen av ämbetsverket.

I statsbudgeten är Kommunikationsverket ett nettobudgeterat ämbetsverk som i regel täcker utgifterna för sin verksamhet med intäkterna av de avgifter som tas ut hos kunderna. I statsbudgeten budgeteras de influtna intäkterna av prestationer av skattenatur bland övriga inkomster av skattenatur. Motsvarande utgifter beaktas i dimensioneringen av anslaget för omkostnader för ämbetsverket. Ett anslag enligt propositionen ingår i de statsfinansiella ramar som fastställts för åren 2008–2011.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Det har planerats att Kommunikationsverket kommer att använda 560 000 euro år 2007 för övervakningen av bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet. Kostnaderna beräknas uppgå till 580 000 euro år 2008. Det beräknas att den nya tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet kommer att inbringa ett belopp som täcker kostnaderna 2008.

Genom interna överföringar vid Kommunikationsverket ökade antalet sakkunniga som på heltid har hand om medieövervakning till tre personer. Den effektiviserade övervakningen av hur bolag som utövar kommersiell radioverksamhet följer koncessionsvillkoren har ökat mängden uppgifter, och man har berett sig på detta t.ex. redan i budgetpropositionen för 2007. Också den ökade kostnadskalkylen för nästa år innebär förberedelse inför en effektivisering av tillsynen över radioverksamheten. Kostnaderna för verksamheten beräknas inte öka i någon väsentlig grad under de närmaste åren, eftersom de framtida resursbehov som för närvarande kan prognostiseras har tillgodosetts. Inflödet av avgifter kvarstår antagligen oförändrat under de närmaste åren, eftersom det inte förutspås några väsentliga förändringar i antalet betalningsskyldiga under den pågående koncessionsperioden. Den föreslagna ändringen anses därmed inte ha några väsentliga konsekvenser för ämbetsverkets verksamhet.

3.3 Konsekvenser för företagen

Det handlar om en helt ny avgift som skall betalas av Rundradion Ab samt utövare av koncessionsberoende televisions- och radioverksamhet. Eftersom avgiften föreslås uppgå till ett fast belopp kan företagen noggrant förutse de kostnader som tillsynen medför för dem. Rundradion Ab:s avgift är 165 000 euro. Inflödet av avgifterna för televisionsverksamhet som är beroende av koncession beräknas uppgå till 312 000 euro och hos utövare av radioverksamhet som är beroende av koncession beräknas uttaget uppgå till 125 600 euro. Rundradion Ab:s andel av det totala inflödet utgör därmed 27 procent, de övriga televisionsaktörernas andel 52 procent och radioaktörernas andel 21 procent. Åtta instanser har beviljats koncession för utövande av televisionsverksamhet. Med stöd av de beviljade koncessionerna sänds 19 olika televisionsprogramutbud, dvs. kanaler. Trettiofyra instanser har beviljats koncession för utövande av radioverksamhet. Med stöd av de beviljade koncessionerna förmedlas 57 olika radioprogramutbud, dvs. radiokanaler.

Av statens televisions- och radiofonds medel kan ett belopp som motsvarar det anslag som tidigare anvisats för Kommunikationsverkets tillsyn över televisions- och radioverksamhet anvisas för finansiering av Rundradion Ab.

När de analoga televisionssändningarna upphör, upphör också indrivningen av koncessionsavgifter enligt 23 § i lagen om statens televisions- och radiofond. Koncessionsavgift har betalats av utövarna av analog televisionsverksamhet MTV Ab och SW Television Oy. Företagens sammanlagda koncessionsavgifter uppgick till 14,8 miljoner euro år 2006 och till sammanlagt 18,4 miljoner euro år 2005. År 2007 beräknas avgiftsinflödet uppgå till 6,5 miljoner euro. Det har inte tagits ut någon koncessionsavgift för utövande av digital televisionsverksamhet och radioverksamhet.

Ett lika bemötande av företagen talar för att skyldigheten att betala tillsynsavgift skall utsträckas till att gälla alla utövare av televisions- och radioverksamhet. Enligt propositionen blir kretsen av betalare således större

än antalet företag som omfattas av den nuvarande skyldigheten att betala koncessionsavgift.

4 Beredningen av propositionen

4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har behandlats av den arbetsgrupp vid kommunikationsministeriet som hade i uppgift att utreda finansieringen av Kommunikationsverkets avgiftsbelagda verksamhet och behoven av att revidera Kommunikationsverkets avgifter. Medlemmarna i arbetsgruppen representerade kommunikationsministeriet, finansministeriet, Kommunikationsverket, Digita Ab, FiCom ry, Posten Finland Abp, Rundradion Ab och Television Förbundet i Finland. Arbetsgruppen föreslog att täckningen av kostnaderna för tillsynen över bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet skulle omprövas i enlighet med de principer som arbetsgruppen lade fram. Arbetsgruppen föreslog i sin rapport att tillsynsutgifterna skulle finansieras enligt varje verksamhetsområde, att betalningsskyldigheten skulle utsträckas till hela verksamhetsområdet så att avgiften riktas i rättvis proportion till de olika aktörerna och att tillsynsavgiften skulle ordnas enligt skattemodellen. Arbetsgruppen konstaterade vidare att Kommunikationsverkets tillsynsutgifter inte inom den närmaste framtiden beräknas stiga snabbare från 2005 års nivå än enligt kostnadsutvecklingen. För att indrivningsutgifterna inte skall bli oskäligt stora bör den nya tillsynsavgiftsmodellen vara enkel och tydlig.

4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtande om propositionen begärdes av 72 myndigheter, organisationer, utövare av televisions- eller radioverksamhet och sakkunniga. Utlåtande gavs av C More Entertainment Oy, FiCom ry, handels- och industriministeriet, Centralhandelskammaren, Konkurrensverket, Konsumentverket, NRJ Oy, undervisningsministeriet, Radio Janne Oy, SBS Finland Oy, Förbundet för Radiorna

i Finland FRF rf, Television Förbundet i Finland rf, Suomen Uutisradio Oy Ab, Swelcom Oy, Tammerfors universitet, Turun Paikallisradio Oy, finansministeriet, Mediernas Centralförbund rf, Kommunikationsverket, The Walt Disney Company Limited och Rundradion Ab. Remissinstansernas utlåtanden fördelades rätt så jämnt på åsikter för och emot. Utövarna av radioverksamhet motsatte sig den nya betalningsskyldigheten för branschaktörerna. Många av dem ansåg dessutom att den omsättningsbundna modellen var bättre. De som understödde förslaget ansåg att reformen hade bra utgångspunkter och att den föreslagna modellen var tydlig och enkel att administrera. I utlåtandena fästes särskild uppmärksamhet vid att Kommunikationsverkets tillsynskostnader har stigit under den senaste tiden och föreslogs att stegringen för och uppföljningen av tillsynskostnaderna

skulle klarläggas närmare i propositionen. I en del av utlåtandena framfördes att grunderna för bestämmande av tillsynsavgiften inte var tillräckligt öppna för insyn.

Motiveringen i propositionen har kompletterats i enlighet med utlåtandena. Eftersom den avgift som skall tas ut är förhållandevis liten till sitt belopp skulle en omsättningsbunden modell kräva betydligt mera resurser än det föreslagna alternativet i förhållande till det belopp som samlas in. Bland annat av den orsaken har man vid den fortsatta beredningen hållit fast vid en årlig avgift till ett fast belopp.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om televisions- och radioverksamhet

3 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. Statsrådet kan bevilja koncession även till andra än i Finland etablerade sammanslutningar. Till exempel den 12 december 2006 beviljades koncession för digital markbunden televisionsverksamhet till flera företag som är etablerade utanför Finland. Enligt det föreslagna tillägget i det nya 2 mom. förtydligas innehållet av regleringen så att man i det konstaterar gällande praxis, enligt vilken regleringen i lagen till vissa delar tillämpas även på sådan verksamhet som utövas med stöd av en koncession som statsrådet har beviljat med stöd av 7 § 1 mom. till andra än i Finland etablerade aktörer.

35 a §. Tillsynsavgift. Det föreslås att en ny 35 a § skall fogas till lagen. I den nya paragrafen bestäms om skyldigheten att betala en tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet. Produktionen av enstaka prestationer i enlighet med lagen om televisions- och radioverksamhet medför kostnader som måste täckas. Enligt paragrafen skall kostnaderna

för dessa prestationer täckas genom att det tas ut en tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet. Avgiften skall användas för att täcka de totalkostnader som skötseln av vissa lagbestämda uppgifter medför för Kommunikationsverket.

35 b §. Betalningsskyldighet. Enligt 1 mom. uppkommer skyldigheten att betala tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet direkt med stöd av lagen på grund av utövandet av sådan koncessionsberoende televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 1 mom. Enligt 7 § 1 mom. skall för utövande av televisions- eller radioverksamhet i ett sådant markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § i kommunikationsmarknadslagen sökas koncession hos statsrådet (programkoncession), om det inte är frågan om s.k. kortvarig verksamhet som avses i 7 § 2 mom. och för vilken Kommunikationsverket beviljar koncession. I 7 § 3 mom. bestäms dessutom om Kommunikationsverkets rätt att bevilja koncession för verksamhet i liten skala som utövas i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät.

Enligt 7 a § får Rundradion Ab utöva digital allmännyttig televisions- och radioverksamhet utan koncession.

Det föreslås att skyldigheten att betala tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet skall begränsas till dem som utövar televisions- eller radioverksamhet med stöd av koncession som beviljats av statsrådet och till Rundradion Ab. Betalningsskyldigheten omfattar därmed inte televisions- eller radioverksamhet av den minsta omfattningen och av minst betydelse och för vars övervakning Kommunikationsverket inte använder några betydande resurser. Utövarna av televisions- och radioverksamhet är därmed inte betalningsskyldiga i fråga om sin s.k. kortvariga programverksamhet eller programverksamhet i liten skala.

I och med den ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet som trädde i kraft i januari 2007 beviljar Kommunikationsverket dessutom koncession när verksamheten utövas i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät som i den plan för användning av frekvensområden som avses i 6 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) är reserverat för sådan televisions- eller radioverksamhet eller tillhandahållande av andra tjänster som använder DVB-H-standarden eller en motsvarande standard.

En utövare av televisions- eller radioverksamhet som har en av statsrådet beviljad koncession för digital sändningsverksamhet får sända sitt med stöd av koncessionen tillhandahållna programutbud utan särskild koncession även i ett i 3 mom. 3 punkten i lagen om televisions- och radioverksamhet avsett nät. Programutbudet skall sändas samtidigt och till innehållet oförändrat inom ett koncessionsenligt eller annat ursprungligt sändningsområde. Rundradion Ab får på motsvarande sätt sända sitt televisions- och radioprogramutbud enligt lagen på samma sätt. Eftersom allt det programutbud för vars tillhandahållande statsrådet har beviljat koncession för digital verksamhet kan sändas i det nät som är reserverat för DVB-H-standarden utan någon särskild koncession, är det inte ändamålsenligt att ålägga betalningsskyldighet för utövare av televisions- eller radioverksamhet som tillhandahåller programutbud i det nät som reserverats för DVB-H-standarden. Eftersom tillsynsavgiften skall riktas till aktörer som beviljats programkon-

cession av statsrådet, gäller avgiften inte programutbud som tillhandahålls med DVH-H-standarden och för vilket Kommunikationsverket beviljar koncession. Övriga eventuella tjänster som inte tillhandahålls med stöd av koncession faller likaså utanför betalningsskyldigheten. Eftersom det beräknas att verksamheten i praktiken kommer att vara av ringa betydelse, kan det anses befogat att låta verksamheten falla utanför betalningsskyldigheten.

Betalningsskyldiga är därmed både utövare av televisionsverksamhet och utövare av radioverksamhet. På så vis garanteras att alla utövare av televisions- eller radioverksamhet som är verksamma med stöd av koncession som beviljats av statsrådet behandlas lika och att skyldigheten att betala tillsynsavgift gäller alla aktörer som övervakas av Kommunikationsverket. I fråga om utövare av radioverksamhet skall hänsyn dessutom tas till det som riksdagen förutsatte i sitt uttalande om propositionen med förslag till lag om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet (RP 82/2005 rd), nämligen att riksdagen förutsätter att övervakningen av koncessionsvillkoren effektiviseras. Kommunikationsministeriet har uppställt ett resultatmål för Kommunikationsverket på denna punkt.

Enligt det föreslagna 2 mom. skall utövare av televisions- eller radioverksamhet betala en årlig avgift för en avgiftsperiod som omfattar ett kalenderår. Skyldighet att betala avgiften börjar det kalenderår under vilket koncessionen för utövaren av televisions- eller radioverksamhet börjar gälla. Det finns då ett tydligt angivet datum för när betalningsskyldigheten inträder. Kommunikationsministeriet sänder alltid statsrådets koncessionsbeslut till Kommunikationsverket för kännedom. Enligt 14 § skall Kommunikationsverket fastställa att en koncession som anges i paragrafen har förfallit. På så sätt har ämbetsverket alltid tidsenliga uppgifter om giltiga koncessioner.

Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet skall inte återbetalas, om utövaren av televisions- eller radioverksamhet upphör med sin verksamhet under kalenderåret. Den föreslagna regleringen motsvarar den reglering som gäller Kommunikationsverkets övriga avgifter, såsom kommunika-

tionsmarknadsavgiften, dataskyddavgiften och tillsynsavgiften för postverksamhet.

35 c §. Tillsynsavgiftens storlek. Det föreslås att en ny 35 c § skall fogas till lagen. I paragrafen bestäms om tillsynsavgiftens storlek. Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet skall variera för olika avgiftsklasser. Skyldigheten att betala avgiften binds vid varje verksamhetsutövares koncessionsenliga televisions- eller radioprogramutbud som övervakas. Avgiften skall vara lika stor för utövare av televisions- eller radioverksamhet inom samma avgiftsklass. Företagen skall delas in i avgiftsklasser för beaktande av de kostnader som skötseln av uppgifter som gäller företagen i respektive avgiftsklass i medeltal orsakar Kommunikationsverket. Rundradion Ab kommer att stå för 27 procent av det totala inflödet av tillsynsavgifter. De övriga televisionsaktörernas andel uppgår till 52 procent och radioaktörernas till 21 procent. När avgiftens storlek för varje avgiftsklass har slagits fast har hänsyn tagits till hur stor andel företagets omsättning utgör av hela branschens omsättning samt till det förmedlade programutbudets proportion med tanke på antalet aktörer.

I 1 punkten föreslås bli bestämt att Rundradion Ab skall betala en tillsynsavgift till ett fast belopp av 165 000 euro. Eftersom Rundradion Ab verkar direkt med stöd av lagen om Rundradion Ab och eftersom bolagets verksamhet inte är bunden vid någon koncession av statsrådet, skall avgiften bestämmas på basis av det programutbud som Rundradion Ab förmedlar. Från och med den 1 september 2007 har Rundradion Ab fem digitala televisionskanaler. Bolaget har dessutom koncession för att förmedla SVT Europas programutbud. Bolaget förmedlar sju rikstäckande eller därmed jämförbara programutbud samt två regionala eller lokala programutbud. Detta programutbud används som grund för bolagets betalningsskyldighet. Storleken på avgiften för ett programutbud motsvarar storleken på den avgift som med stöd av statsrådets koncession föreskrivits för utövarna av televisions- och radioverksamhet. Eftersom det föreslås att en fast årlig avgift skall anges för Rundradion Ab, föranleder inte förändringar i det programutbud som bolaget förmedlar nödvändigtvis några änd-

ringar av lagstiftningen. I och med betydande förändringar bör det däremot övervägas att också ändra den betalningsskyldighet som angetts för bolaget. Enligt 12 a § i lagen om Rundradion Ab skall bolaget årligen lämna en berättelse till Kommunikationsverket om den allmännyttiga verksamheten under det föregående kalenderåret. Kommunikationsverket skall i sin tur årligen avge ett utlåtande om berättelsen till statsrådet. Genom berättelserna kan statsrådet följa omfattningen av bolagets verksamhet. Så som konstaterats ovan under punkt 2 har andelarna av branschens omsättning beaktats i beloppet av tillsynsavgiften för varje avgiftsklass. Storleken på den avgift som anges för Rundradion Ab påverkas således dessutom av bolagets andel av hela branschens omsättning.

Med programutbud avses enligt 2 § 5 punkten en på förhand utvald helhet av televisions- eller radioprogram. En sådan helhet tillhandahålls allmänheten på en viss programkanal. I koncessionsbestämmelserna i de koncessioner som statsrådet beviljat ges koncessionshavaren rätt att sända ett programutbud. I till exempel vissa giltiga digitala koncessioner (programkoncessioner) har koncessionshavaren beviljats rätt att sända ett programutbud och ett annat programutbud som kompletterar det. En sådan koncessionshavare skall således betala tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet för två olika programutbud.

I den föreslagna paragrafen bestäms om storleken på den årliga avgiften för andra utövare av televisions- eller radioverksamhet än Rundradion Ab. Med stöd av koncession som beviljats av statsrådet utövas digitala televisionsverksamhet i kanalknippen med olika befolkningstäckning i enlighet med statsrådets förordning om användningsplan för frekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt i televerksamhet som är beroende av koncession (1159/2002). Dessutom bedrivs verksamhet lokalt. Enligt 2 punkten skall avgiften för utövare av annan än regional televisionsverksamhet vara 16 000 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud. I dagens läge har tio aktörer en giltig koncession för tillhandahållande av 19 olika programutbud. Enligt 3 punkten skall avgiften för utövare av regional televi-

sionsverksamhet vara 800 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud. För närvarande har fyra lokala utövare av televisionsverksamhet en giltig koncession för tillhandahållande av tio olika programutbud.

Enligt 4 punkten skall avgiften för utövare av radioverksamhet som utövar radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionsberoende användning vara 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud. I dagens läge tillhandahåller tio utövare av rikstäckande eller därmed jämförbar radioverksamhet tio olika programutbud. Enligt 5 punkten skall avgiften för utövare av radioverksamhet som utövar radioverksamhet på frekvenser för regional och lokal koncessionsberoende användning vara 800 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud. För närvarande tillhandahåller 33 regionala eller lokala utövare av radioverksamhet 47 olika programutbud. I 6 punkten föreslås dessutom bli bestämt att för utövare av radioverksamhet som är verksamma endast i televisionsnät skall avgiften vara 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud. En aktör har ett sådant programutbud.

Utvecklingen av utgifterna för Kommunikationsverkets tillsyn över television- och radioverksamhet har varit stabil, och det finns inte några kända grunder för någon betydande förändring i utgifterna. En fast avgift kan därför tas in i lagen utan några omedelbara ändringsbehov i sikte.

Utvecklingen av kostnaderna för Kommunikationsverkets tillsyn över television- och radioverksamhet utvärderas årligen i samband med behandlingen av statsbudgeten. I fråga om uppföljningen av utgiftsutvecklingen bör det dessutom beaktas att kommunikationsministeriet resultatstyr Kommunikationsverket. Ministeriet fastställer årligen resultatmålen för Kommunikationsverket.

Koncessionsperioden för de koncessioner för radioverksamhet som nu är i kraft går ut 2011. Koncessionsperioden för de aktörer som utövar televisionsverksamhet i kanalknippena B och C går ut i augusti 2010, och koncessionsperioden för de aktörer som med stöd av koncession utövar verksamhet i kanalnippe E går ut 2016. Än så länge har det inte fattats några beslut om nya kanalnippen.

pen. Besluten är i vidare bemärkelse beroende av de övergripande avgöranden som träffas när användningen av radiofrekvenserna revideras.

35 d §. Påförande och uttagande av tillsynsavgiften. Det föreslås att en ny 35 d § skall fogas till lagen. I den nya paragrafen bestäms om påförande och uttagande av tillsynsavgiften för television- och radioverksamhet. Enligt 1 mom. skall avgiften tas ut årligen i två poster, vilket är skäligt för de betalningsskyldiga. Avgiften påförs av Kommunikationsverket. I momentet föreslås en bestämmelse om rätt att i enlighet med 40 § söka ändring i Kommunikationsverkets beslut om påförande av avgiften.

I det föreslagna 2 mom. hänvisas till lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/1961). Tillsynsavgiften för television- och radioverksamhet tas ut för Kommunikationsverkets tjänster, som är offentligrättsliga prestationer. Avgiften får därför också drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i nämnda lag. En motsvarande hänvisning ingår också i 11 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och gäller offentligrättsliga prestationer som avses i lagen. I momentet föreslås också en bestämmelse om dröjsmålsranta och dröjsmålsavgift. Regleringen följer 3 § i förordningen om grunderna för avgifter till staten (211/1992).

I 6 kap. i lagen om statens television- och radiofond finns bestämmelser om tvångsmedel och påföljder i anslutning till koncessionsavgiften. Motsvarande reglering i 6 kap. i lagen om television- och radioverksamhet skall tillämpas på den föreslagna tillsynsavgiften för television- och radioverksamhet.

40 §. Ändringssökande. I paragrafen föreslås en lagteknisk ändring. Genom lagen om kommunikationsförvaltningen (625/2001) ändrades namnet på Teleförvaltningscentralen till Kommunikationsverket den 1 september 2001. På grund av det ändras ämbetsverkets namn i 1 mom.

1.2 Lagen om statens television- och radiofond

3 §. Statens television- och radiofond och avgifter till den. I 1 mom. bestäms om statens

televisions- och radiofond som står utanför statsbudgeten och som förvaltas av Kommunikationsverket. I 2 mom. nämns de avgifter som avsätts till statens televisions- och radiofond. Eftersom skyldigheten för utövare av televisionsverksamhet att betala koncessionsavgift upphör vid övergången till enbart digital televisionsverksamhet föreslås i 2 mom. en teknisk ändring så att omnämmandet av koncessionsavgifter som tas ut hos utövare av televisionsverksamhet stryks i förteckningen över medel som samlas in.

5 §. Användningen av statens televisions- och radiofonds medel. I paragrafen bestäms om användningen av statens televisions- och radiofonds medel. Enligt den gällande bestämmelsen används medlen förutom för att finansiera Rundradion Ab:s verksamhet också bl.a. för att täcka kostnaderna för övervakningen av att bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet följs. Eftersom tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet inte skall avsättas till statens televisions- och radiofond föreslås att 1 mom. ändras så att det inte längre nämns att medlen används för att täcka kostnaderna för övervakningen av att bestämmelserna om televisions- och radioverksamhet följs.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

3.1 Förhållande till grundlagen

I denna proposition föreslås att lagen om televisions- och radioverksamhet skall ändras. Förslaget bör granskas med tanke på de i 81 § i grundlagen föreskrivna bestämmelserna om statliga skatter och avgifter.

Enligt 81 § 1 mom. i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som skall innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Skattskyldighetens omfattning skall entydigt framgå av skattelagen. Bestämmelserna i lagen skall också vara på så vis exakta att de tillämpande myndig-

heterna är bundna i sin prövning när de fastställer skatten. Bestämmelser om de allmänna grunderna för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet samt avgifternas storlek utfärdas med stöd av 81 § 2 mom. i grundlagen genom lag.

Grundlagsutskottet har behandlat gränsdragningen mellan skatter och avgifter åtminstone i sitt utlåtande GrUU 66/2002 rd om järnvägslagen, i sitt utlåtande GrUU 67/2002 rd om finansinspektionen samt i utlåtanden GrUU 61/2002 rd och GrUU 3/2003 rd som båda gällde kommunikationsmarknadslagen. Frågan har också behandlats i grundlagsutskottets utlåtande GrUU 9/2004 rd om lagen om datasäkydd vid elektronisk kommunikation.

Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkningspraxis är det utmärkande för avgifter att de utgör ersättningar eller vederlag för service som tillhandahålls av det allmänna. Övriga betalningar till staten är däremot i konstitutionellt hänseende i allmänhet skatter.

Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden skissat vissa villkor som avgifterna bör uppfylla för att de i konstitutionellt hänseende skall vara avgifter och inte skatter. De prestationer som avgifter tas ut för skall gå att specificera på något vis. Om ett penningbelopp tas ut allmänt för finansiering av någon verksamhet är det konstitutionellt sett snarare fråga om en skatt än en avgift. Även om förutsättningen för penningprestationens karaktär av avgift inte är full kostnadsmotsvarighet bör avgiftens storlek och grunderna för bestämmande av den likväl bevara något slag av samband med de kostnader som föranleds av produktionen av prestationen. Ju större skillnaden mellan en avgift och kostnaderna för produktion av en prestation är, i synnerhet i samband med en offentligrättslig uppgift, desto närmare ligger det till hands att betrakta prestationen som skatt.

Det kan också spela en viss roll om det är frivilligt eller obligatoriskt att ta emot prestationen. Det talar för skatt om det inte går att tacka nej till prestationer som det finns en skyldighet att betala och skyldigheten direkt med stöd av lag gäller rättssubjekt som uppfyller vissa karakteristika.

Att en penningprestation eventuellt har ett begränsat användningsändamål har enligt

grundlagsutskottets utlåtandep Praxis ingen betydelse för bedömningen av prestationens konstitutionella karaktär.

Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet

Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet bör bedömas i enlighet med de tre ovan nämnda kriterier som grundlagsutskottet ställt.

För specificering av prestationer som motsvarar avgiften kan saken bedömas som följer. Med hjälp av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet täcks de kostnader som skötseln av vissa lagbestämda uppgifter medför för Kommunikationsverket, vilket ger fingervisningar om att tillsynsavgiften är en avgift av skattenatur.

Sambandet mellan grunderna för bestämmande avgiften och de kostnader som produktionen av prestationen medför kan bedömas som följer. Det föreslås fyra avgiftsklasser för tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet. Betalningsskyldigheten bestäms således enligt allmänna kriterier utan att avgiftens storlek fästs specifikt vid någon prestation som utövar av televisions- eller radioverksamhet tar emot. Betalningsskyldigheten kopplas allmänt till finansiering av en viss verksamhet i Kommunikationsverket, och det är därmed inte fråga om ett vederlag som särskilt kunde specificeras genom en prestation av Kommunikationsverket. Utifrån

en bedömning enligt detta kriterium bör tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet betraktas snarare som en skatt än som en avgift.

Till vilken del det är obligatoriskt att ta emot prestationen kan bedömas som följer. Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet skall betalas om koncessionshavaren utövar ett visst slags verksamhet. För utövande av televisions- och radioverksamhet i ett markbundet masskommunikationsnät krävs koncession av statsrådet. Också utifrån en bedömning enligt detta kriterium bör tillsynsavgiften betraktas snarare som en skatt än som en avgift.

Eftersom tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet i konstitutionellt hänseende är en skatt, har avsikten varit att utforma den föreslagna bestämmelsen så att det av den framgår åtminstone grunderna för skattskyldighet och skattens storlek, de skattskyldigas rättsskydd och vilka de skattskyldiga är på det sätt som förutsätts i 81 § i grundlagen.

3.2 Bedömning av lagstiftningsordningen

På de grunder som angetts ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 oktober 1998 om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 40 §
1 mom. samt
fogas till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 394/2003, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., samt till lagen nya 35 a — 35 d § som följer:

3 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i 1 och 2 kap. samt i 5—7 kap. tillämpas på televisionsverksamhet som utövas av någon annan än i Finland etablerad fysisk person, sammanslutning eller stiftelse, om verksamheten utövas med stöd av en koncession som beviljats enligt 7 § 1 mom.

Betalningsskyldigheten börjar det kalenderår under vilket koncessionen för utövaren av televisions- eller radioverksamhet börjar gälla. Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet återbetalas inte, om utövaren av televisions- eller radioverksamhet upphör med sin verksamhet under kalenderåret.

35 c §

Tillsynsavgiftens storlek

5 kap.

Styrning och tillsyn

35 a §

Tillsynsavgift

För att täcka de kostnader som tillsynen över televisions- och radioverksamheten medför tas det för Kommunikationsverket ut en tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet.

35 b §

Betalningsskyldighet

Rundradion Ab och utövare av televisions- eller radioverksamhet som har en koncession som avses i 7 § 1 mom. är skyldiga att betala tillsynsavgift.

De årliga tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet är följande:

- 1) Rundradion Ab, 165 000 euro,
- 2) utövare av annan än regional televisionsverksamhet, 16 000 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,
- 3) utövare av regional televisionsverksamhet, 800 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,
- 4) utövare av radioverksamhet som utövar radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionsberoende användning, 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 5) utövare av radioverksamhet som utövar radioverksamhet på frekvenser för regional och lokal koncessionsberoende användning, 800 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 6) utövare av radioverksamhet som är verkamma endast i televisionsnät, 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud.

35 d §

Påförande och uttagande av tillsynsavgiften

Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet tas årligen ut i två poster. Avgiften påförs av Kommunikationsverket. I Kommunikationsverkets beslut om påförande av avgift får ändring sökas enligt 40 §.

Tillsynsavgiften får drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Om avgiften inte betalas senast på förfallodagen, tas på det obetalda beloppet ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § i räntelagen (633/1982). I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift om fem

euro, om dröjsmålsräntan understiger detta belopp.

40 §

Ändringsökande

Statsrådets, Kommunikationsministeriets eller Kommunikationsverkets beslut får överklagas så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Statsrådet, Kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket och konsumentombudsmannen kan i sina beslut bestämma att besluten skall iakttas, även om de överklagas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 3 och 5 § i lagen om statens televisions- och radiofond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 oktober 1998 om statens televisions- och radiofond (745/1998) 3 §
 2 mom. och 5 § 1 mom., av dem 3 § sådan den lyder i lag 395/2003, som följer:

3 §

*Statens televisions- och radiofond och avgif-
 ter till den*

 Till statens televisions- och radiofond av-
 sätts de televisionsavgifter som tas ut för an-
 vändningen av en televisionsapparat, retroak-
 tiva televisionsavgifter, dröjsmålsavgifter,
 kontrollavgifter och ersättningen för de kost-
 nader som indrivningen av avgifter med för.

5 §

*Användningen av statens televisions- och ra-
 diofonds medel*

Statens televisions- och radiofonds medel
 används för att finansiera Rundradion Ab:s
 verksamhet samt för att täcka kostnaderna för
 indrivningen av avgifter till fonden. Fondens
 medel kan även i övrigt användas för att
 främja televisions- och radioverksamheten.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

 Nådendal den 17 augusti 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

1.

Lag**om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 oktober 1998 om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 40 §
1 mom. samt
fogas till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 394/2003, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., samt till lagen nya 35 a — d § som följer

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

(ny)

3 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i 1 och 2 kap. samt i 5 —
7 kap. tillämpas på televisionsverksamhet
som utövas av någon annan än i Finland
etablerad fysisk person, sammanslutning el-
ler stiftelse, om verksamheten utövas med
stöd av en koncession som beviljats enligt 7 §
1 mom.

(ny)

5 kap.

Styrning och tillsyn

35 a §

Tillsynsavgift

För att täcka de kostnader som tillsynen
över televisions- och radioverksamheten
medför tas det för Kommunikationsverket ut
en tillsynsavgift för televisions- och radio-
verksamhet.

(ny)

35 b §

Betalningskyldighet

Rundradion Ab och utövare av televisions-
eller radioverksamhet som har en koncession

som avses i 7 § 1 mom. är skyldiga att betala tillsynsavgift.

Betalningsskyldigheten börjar det kalenderår under vilket koncessionen för utövaren av televisions- eller radioverksamhet börjar gälla. Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet återbetalas inte, om utövaren av televisions- eller radioverksamhet upphör med sin verksamhet under kalenderåret.

(ny)

35 c §

Tillsynsavgiftens storlek

De årliga tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet är följande:

- 1) Rundradion Ab, 165 000 euro,
- 2) utövare av annan än regional televisionsverksamhet, 16 000 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,
- 3) utövare av regional televisionsverksamhet, 800 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,
- 4) utövare av radioverksamhet som utövar radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionsberoende användning, 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 5) utövare av radioverksamhet som utövar radioverksamhet på frekvenser för regional och lokal koncessionsberoende användning, 800 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 6) utövare av radioverksamhet som är verksam endast i televisionsnät, 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud.

(ny)

35 d §

Påförande och uttagande av tillsynsavgiften

Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet tas årligen ut i två poster. Avgiften påförs av Kommunikationsverket. I Kommunikationsverkets beslut om påförande av avgift får ändring sökas enligt 40 §.

Tillsynsavgiften får drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg (367/1961). Om avgiften inte beta-

las senast på förfallodagen, tas på det obetalda beloppet ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § i räntelagen (633/1982). I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift om fem euro, om dröjsmålsräntan understiger detta belopp.

40 §

Ändringsökande

Ändring i statsrådets, vederbörande ministeriums eller Teleförvaltningscentrals beslut får sökas med iakttagande av vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Statsrådet, ministeriet, Teleförvaltningscentral och konsumentombudsmannen kan i sina beslut bestämma att besluten skall iakttas innan de har vunnit laga kraft. *Besvärsmyndigheten kan likväl förbjuda att ett beslut verkställs innan besvären har avgjorts*

40 §

Ändringsökande

Statsrådets, *Kommunikationsministeriets eller Kommunikationsverkets beslut får överklagas så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Statsrådet, Kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket och konsumentombudsmannen kan i sina beslut bestämma att besluten skall iakttas, även om de överklagas.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 3 och 5 § i lagen om statens televisions- och radiofond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 oktober 1998 om statens televisions- och radiofond (745/1998) 3 §
2 mom. och 5 § 1 mom., av dem 3 § sådan den lyder i lag 395/2003, som följer:

Gällande lydelse

3 §

*Statens televisions- och radiofond och avgif-
ter till den**Föreslagen lydelse*

3 §

*Statens televisions- och radiofond och avgif-
ter till den*

Till statens televisions- och radiofond av-
sätts de televisionsavgifter som tas ut för an-
vändningen av en televisionsapparat, retroak-
tiva televisionsavgifter, dröjsmålsavgifter,
kontrollavgifter, kostnader för indrivning av
avgifter samt de koncessionsavgifter som tas
ut hos dem som utövar televisionsverksamhet,
jämte dröjsmålsränta.

5 §

*Användningen av statens televisions- och ra-
diofonds medel*

Statens televisions- och radiofonds medel
används för att finansiera Rundradion Ab:s
verksamhet samt för att täcka kostnaderna för
indrivningen av avgifter till fonden och för
övervakningen av att bestämmelserna om te-
levisions- och radioverksamhet följs. Fondens
medel kan även i övrigt användas för att
främja televisions- och radioverksamheten.

Till statens televisions- och radiofond av-
sätts de televisionsavgifter som tas ut för an-
vändningen av en televisionsapparat, retroak-
tiva televisionsavgifter, dröjsmålsavgifter,
kontrollavgifter och ersättningen för de kost-
nader som indrivningen av avgifter med för.

5 §

*Användningen av statens televisions- och ra-
diofonds medel*

Statens televisions- och radiofonds medel
används för att finansiera Rundradion Ab:s
verksamhet samt för att täcka kostnaderna för
indrivningen av avgifter till fonden. Fondens
medel kan även i övrigt användas för att
främja televisions- och radioverksamheten.

Denna lag träder i kraft den 20 .